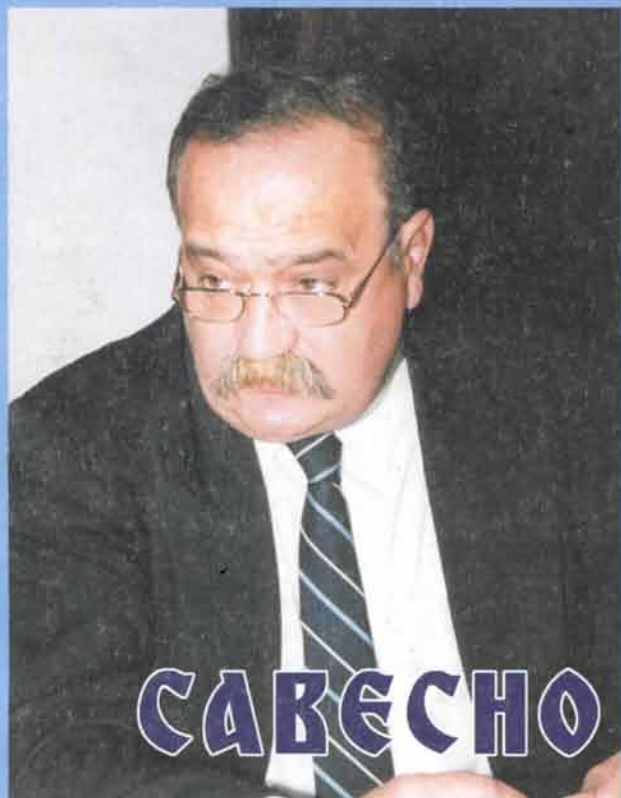

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, ФЕБРУАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА X БРОЈ 721

САВЕСНО

И ПОШТЕНО

Српска радикална
странка

МИ ДОЛАЗИМО...

**ГРАДСКА ВЛАСТ ЖМУРИ
ПРЕД ПРОБЛЕМИМА БЕОГРАЂАНА**

ШТА РАДИ ГРАДСКА ВЛАДА

Бранко Ковачевић: „Искористићу прилику да се обратим свима овде, а нарочито челницима Градске владе. Замолио бих одборнике Српског покрета обнове да овај материјал који су добили, а надам се да су га и прочитали, предају градским одборницима СПО, који су уједно и општински одборници у Скупштини општине Нови Београд, Драгану Обрадовићу и Милану Путниковићу. Наиме, ови одборници су бирани на територији Новог Београда, и њихова је дужност да члановима Градске владе, тј. њиховим страначким истомислџеницима, скрену пажњу на овај хаос у нашем граду.”

Дванаеста по реду седница Скупштине општине Нови Београд, одржана је 7. децембра 1999. године. Седницу је отворио председник Скупштине општине Чедомир Ждрња. На почетку Седнице, председавајући је обавестио одборнике да је изненада преминуо градоначелник грчког града Ксангија, Филипос Амиридис. Грађани Новог Београда, су имали последњих година прилику у више наврата, да буду са овим дивним човеком и да упознају његову племенитост и хуманост према српском народу. Филипос Амиридис био је велики српски пријатељ, добротвор који је допринео да се ова два града што више зближе. Његов допринос је посебно изражен у збрињавању српске деце у граду Ксангију, као и пружању велике помоћи нашем народу. Зато су овом племенитом човеку минутом ћутања одборници одали пошту.

Одржати рад штаба цивилне заштите

Након тога, председавајући је потврдио да од 55 одборника, присуствује 30, и да постоји кворум и да седница може да се одржи. Седници су присуствовали и начелници одељења служби, као и јавни правобранилац. За разлику од претходне седнице, ова је била у појединим тренуцима динамична и интересантна за извештаче који су пратили њен рад.

Затим се прешло на усвајање записника с последњег скупштинског заседања, које је одржано 28. септембра 1999. године. Примедби није било, као ни уздржаних, тако да је записник једногласно прихваћен. Потом је Скупштина прешла на утврђивање и усвајање дневног реда, и одборничка већина у Скупштини општине Нови Београд, изјаснила се за прихватање предложеног дневног реда без примедби.

Прва тачка дневног реда била је: Информације о активностима цивилне заштите Новог Београда у време НАТО агресије. Предлагач информације је општински штаб цивилне заштите. Председник Скупштине општине Нови Београд отворио је расправу о првој тачки дневног реда. За реч се јавио шеф одборничке групе Српске радикалне странке Бранко Ковачевић.

„Двадесет четвртог марта почела су у историји људског друштва незапамћена борбена дејства на један мали народ. Оно што бих посебно истакао је патриотски однос грађана Новог Београда према агресији НАТО снага, и то заслужује сваку похвалу. Оно зашта се одборници Српске радикалне странке посебно залажу је да се за следећи миленијум, на нивоу Скупштине општине Нови Београд одржи рад штаба цивилне заштите, који би, с времена на време, обилазио склоништа и водио рачу-

наших глава с товарима убитачних бомби: „Једино што сам могао да запазим”, приметио је Благојевић, „а што није ушло у овај Извештај, у појединим склоништима није било средстава за прву помоћ, и зато апелујем да се то обезбеди за сва склоништа, како у случају неког новог напада, не бисмо били опет затечени! Морам да истакнем да су активисти и чланови Српске радикалне странке обезбедили прву помоћ за сва склоништа на „Бежанијској коси”, рекао је Милутин Благојевић.

Скупштина општине Нови Београд: да ли се баш ту решавају сви проблеми Новобеограђана

на о њима. Сви смо били убеђени да после Другог светског рата никада више нећемо бити у рату. Десио нам се оно што нисмо очекивали. Зато морамо бити спремни и за тако нешто”, рекао је Бранко Ковачевић.

Затим се за реч јавио одборник Српске радикалне странке Милутин Благојевић, који је рекао да у једном делу у Информацији о активностима цивилне заштите пише, како су се грађани Бежанијске косе у току НАТО агресије панично понашали, а њему није јасно, на основу чега је то закључено. По Благојевићевим речима, у тим тренуцима нико није био равнодушан према непријатељским авионима, који су летели изнад

Штаб основан дан пре агресије

Мишо Милошевић, председник Извршног одбора Скупштине општине Нови Београд, покушао је да одговори Бранку Ковачевићу. По његовим речима штаб цивилне заштите постоји само у случају рата, елементарних непогода, поплава, земљотреса и томе слично. Зато је Милошевић предложио Скупштини да овај предлог буде у закључку ове седнице и да као такав буде упућен влади Републике Србије.

За дискусију се јавио и одборник Социјалистичке партије Србије, Митар Шобић, који је напоменуо да поред екипа које су биле припремљене, посебну пажњу заслужује да се помене Црвени

крст Новог Београда који је имао осам екипа на терену, које су у сваком тренутку биле спремне да помогну грађанима Новог Београда.

На крају расправе о првој тачки дневног реда, реч је узео председник Скупштине општине Нови Београд Чедомир Ждрња. „Дозволите да кажем још само неколико речи. Штаб је основан у веома тешким условима. Двадесет трећег марта је оформљен Општински штаб цивилне заштите, а 24. марта је већ почела сурова агресија НАТО снага на нашу земљу. То значи да је Општински штаб само један дан по конституисању, морао приступити

је добра. Комуникација и обавештењост штаба цивилне заштите била је максимална и зато заслужују све похвале”, рекао је Чедомир Ждрња.

Опет о бувљаку

Затим се прешло на усвајање прве тачке која је прихваћена са једним гласом против.

Информација о комуналним и неким другим проблемима на подручју Новог Београда у 1990. години, била је друга тачка дневног реда 12. Скупштинске седнице. Одборници су показали већи интерес за другу тачку дневног реда, која је изазвала доста полеми-

ду популарног као „бувљак”, у коме није дозвољена продаја старих ствари, што узрокује продају изван Центра. Ово има за последицу, благо речено, прави хаос у комуналној хигијени. Неред и нечистоћа угрожавају како саме кориснике „бувље пијаце”, тако и станаре околних блокова. Зато су српски радикали већ неколико пута организовали петиције међу грађанима. Преко петиција српски радикали су се залагали за хитну санацију „дивљег бувљака” са конкретним предлозима како да се изведе. Нема сумње да је неконтролисани хаос потенцијални извор заразе за цели град, а можда и шире. Међутим, градски синици нису се обазирали на те захтеве, иако је тај објект у надлежности Скупштине града. Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд инсистирао је код представника Скупштине општине Нови Београд да се овај проблем реши. Зато је Извршни одбор, нажалост безуспешно, покушао да скрене пажњу Градске владе на овај проблем.

Први учесник расправе по овој тачки дневног реда био је одборник Српске радикалне странке Бранко Ковачевић.

О проблемима Новобеограђана

„Искористићу прилику да се обратим свима овде, а нарочито челницима Градске владе. Замолио бих одборнике Српског покрета обнове да овај материјал који су добили, а надам се да су га и прочитали, предају градским одборницима СПО, који су уједно и општински одборници у Скупштини општине Нови Београд, Драгану Обрадовићу и Милану Путниковићу. Наиме, ови одборници су бирани на територији Новог Београда, и њихова је дужност да члановима Градске владе, тј. њиховим страначким истомишљеницима, скрену пажњу на овај хаос у нашем граду. Ми подржавамо ово што је изнето у материјалу који смо добили од Извршног одбора, јер овде је заступљена и проблематика коју су одборници Српске радикалне странке износили за скупштинском говорницом. Прихватамо све сугестије и примедбе наших грађана из Новог Београда. Све те проблеме означавамо као она питања у којима могу помоћи општински, а и градски одборници. Проблеме наших суграђана покушавамо да решимо путем петиција и разних захтева, преко градских одборника Српске радикалне странке, износимо их челним људима у граду.

Једном приликом, за овом говорницом рекао сам „стоп одборничким питањима!” А зашто? Три године моје страначке колеге и ја покушавамо да преко одборничких питања покренемо људе у овој општини, да се реше проблеми грађана, али одговори на та питања нису прихватљиви. Из тога се за-

Скупштина града није у стању да реши најосетљивија питања грађана Новог Београда

врло конкретном вршењу стручних и оперативних послова у заштити и спасавању становништва, материјалних и других добара од ратних разарања. Чињеница је да је било подобних, као и неподобних склоништа. Оно што није ваљало, отклањано је у ходу. Дезинфекција и дератизација је била обављена. Више пута смо обилазили склоништа и сваки пут смо били задивљени херојским држање нашег народа. Ако ишта треба да буде забележено, то је достојанство народа и његова поноситост и мржња према непријатељу, која се испољавала на сваком кораку. Штаб цивилне заштите је радио према могућностима и сарадња са другим организацијама, поготово хуманитарним, била

ке, јер је овај проблем од виталног значаја за све грађане Новог Београда. Одборници су Информацију добили у сазиву за седницу, предлагач је Извршни одбор Скупштине општине. Председник је отворио претрес. Напоменуто је да се ради о најосетљивијим питањима наших суграђана, од којих зависи и задовољство и незадовољство грађана Новог Београда. У материјалу су набројани основни и највећи проблеми Новог Београда, набројане су и интервенције, и назначена је надлежност.

Један од највећих проблема у Новом Београду, а на који су српски радикали скретали пажњу још пре нешто више од годину дана је проблем функционисања Отвореног тржног центра у наро-

право види, koliko je ljudima u ovoj opštini stalo da se problemi građana Novog Bеограда реше. Драго ми је што је усвојен Закон о локалној самоуправи и зато ћемо се потрудити да за овом говорницом износимо само оне проблеме које Скупштина општине може да реши, а челни људи ове општине морају анимирати што више Градску владу и владу Републике Србије.

Представници Градске владе изјавили су да је буџет три милијарде динара, од тога је само једна милијарда од таксе, 3%. У тој такси учествујемо сви ми као грађани овог града. Мене интересује шта се урадило за Новобеограђане од те таксе. Општина Нови Београд броји преко 300.000 житеља, и зато се мора нешто учинити за ову Општину", с огорчењем је рекао Бранко Ковачевић.

Никакве користи од градске власти

Потом се за реч јавио Ненад Стојковић, одборник Српског покрета обнове. „У овом материјалу видим само критику на рачун Градске владе. Овде нема нимало самокритике према неким комуналним проблемима из надлежности Скупштине општине Нови Београд. Свима је познато да због недостатка материјалних средстава и горива, градска власт не може у потпуности да обавља своје задатке и обавезе.”

На све ово надовезао се одборник Српске радикалне странке, Гојко Мркаљ, који је рекао да грађани Новог Београда немају никакве користи од Градске владе и да зато морају сами да се сналазе како знају и умеју. Гојко Мркаља је предложио да се дозволи грађење киоска који имају преко 30 м², јер је очигледно да се бесправна изградња стамбених и других објеката не може зауставити, али да власници тих објеката ако изграде објекат већи од 30 м² доплате, а да тај новац иде општини. На тај начин буџет општине би се знатно повећао, и аутоматски би могли да се реше бар неки проблеми Новобеограђана.

За учешће у расправи јавио се Мишо Милошевић, председник Извршног одбора, који је рекао, да ниједног тренутка намера Извршног одбора није била да критикују Градску владу, већ су хтели да изнесу све проблеме које има Нови Београд и да се што пре побољшају услови у којима живе грађани овог града. „Неоспорно је да ниједан члан Градске владе за време нашег мандата није посетио ову општину, а увек су били добродошли, јер само заједничким снагама можемо да изађемо у сусрет житељима Новог Београда”, рекао је Милошевић.

У даљем току расправе за реч се јавио одборник Српског покрета обнове. „Не знам зашто одборник Бранко Ковачевић упорно има нешто против

Градски оци одлажу посету Скупштини општине Нови Београд, иностранство је ипак много ближе

градских одборника Српског покрета обнове. Не може Градска влада баш све проблеме да реши. Осим тога, Скупштина града није надлежна за буџет који добијају и град Београд и Нови Београд, као и остале општине.”

Принудна управа граду

На све ово надовезао се Бранко Ковачевић. „Нисам ја напао Градску власт, она напада саму себе својим омчама. Откако су градски одборници СПО Драган Обрадовић и Милан Пунтовић изабрани за одборнике ове Општине, они нису ништа урадили за бољитак живота наших суграђана. Кроз овај билтен, који редовно добијамо, тачно се види ко је оправдао поверење народа, а ко није. Скренуо бих пажњу на јавни градски саобраћај у Новом Београду, који је катастрофалан, сваког дана је све лошији. Велики број грађана Новог Београда, који користи услуге јавног градског превоза, поред нередовног превоза и свакодневних гужви, суочен је и са финансијским проблемима, тј. свакодневним плаћањем аутобуских карата у приватним аутобусима, који претежно саобраћају кроз Нови Београд. Поред неких укинутих линија, смањеног броја возила ГСБ-а посебан проблем ствара и укинута ли-

нија ГСБ-а на Бежанијској коси, која је имала, 1998. године, ђачке аутобусе. Сви захтеви који су били упућени од стране српских радикала нису били уважени. Овај проблем је велики, физички и финансијски исцрпљује грађане и његовом решавању треба прићи одговорније и са више жеље да се стварно реши. Првенствени циљ треба да буде да се грађани редовно превозе до крајњег одређишта, куће, посла, школе... Зато смо ми, одборници Српске радикалне странке, за оно што је тражио наш председник др Војислав Шешељ, да се што пре уведе принудна управа граду Београду, јер, очигледно, челни људи Градске скупштине не желе да се живот наших суграђана олакша и побољша.”

На крају ове исцрпне расправе, реч је узео председавајући Чедомир Ждрња. „Намера нам је била да у овом извештају који сте добили, набројимо све проблеме који тиште нас и наше суграђане. Обратили смо се и Граду и Републици да нам помогну да их решимо. Ако нам не изађу у сусрет, бићемо приморани да тражимо прераспodelу средстава, јер овај град са 300.000 грађана има права да буде бољи и уређенији.

О тезгама испред „Меркатора“

До сад је два пута господин Спасоје Крунић обећавао да ће доћи у посету Скупштини општине Нови Београд. Ниједном није одржао обећање. Нажалост, нису нас звали ни у време НАТО агресије, да виде шта конкретно радимо, иако се радило о одбрани земље. Неколико пута смо тражили да нам се штета након НАТО агресије бар мало призна. Ништа нам нису одговорили. Веома нас боли сазнање да градски оци не воде рачуна о 300.000 грађана Новог Београда.”

Затим је ову тачку дневног реда прихватило двадесет седам одборника, док су три била уздржана.

У наставку Седнице пред одборницима се нашао Предлог закључка о давању сагласности установи за физичку културу, Центар за спорт и рекреацији „Нови Београд”, да се организује и послује као Јавно предузеће. Ова тачка дневног реда није изазвала велику пажњу одборника, тако да су је без расправе одборници већином гласова усвојили.

Последња тачка резервисана је за одборничка питања. За реч се јавио шеф одборничке групе Српске радикалне странке Бранко Ковачевић, који је рекао да су одборници СРС потпуно незадовољни одговорима на постављена делегатска питања, јер на исте нису добили никакве одговоре или су добили одговоре, који нису примерени питањима. На делегатско питање о бесправно постављеним тезгама код „Меркатора” одговор је дало предузеће „УРБИС” које и убира „кирију”, а не стручне службе Општине Нови Београд. Одборнике СРС интересује да ли су тезге постављене бесправно. Одговор се тражио од Општине Нови Београд. По наводима српских радикала оне су бесправне, а то су доказали читајући Службене листове града Београда. Ако је Општина већ хтела да изађе у сусрет грађанима, због тешког материјалног стања, у стварању дохотка на улици, зашто онда тезге није дала решењем Општине, директно грађанима, где би комуналну таксу плаћали 25,00 динара по м² месечно, већ је то право дато предузећу „УРБИС СИСТЕМ”, које је у новембру 1999. године наплаћивало 8.000 динара тезгу. Очито је да се овим не штите грађани. Користи од овога нема ни Општина Нови Београд, већ само „Урбис-Систем” и можда појединци у Општини Нови Београд. Зато ду одборници СРС предložили да се одузме право издавања тезги предузећу „Урбис-Систем”, и да корисници тезге, плаћају комуналну таксу по закону, тј. по Службеном листу града Београда, број 20/98.

О увођењу аутобуске линије 76

На поједина одборничка питања, одборници СРС, нису добили одговоре. А то су: Проблеми равних кровова за које градско стамбено узима паре кроз уплатнице „Инфостана”, док исти кису, а зграде пропадају. Проблем одржавања лифтова и набавке нафте за агрегате лифтова како би радили када нема струје. Овај проблем је нарочито присутан код солитера. Општинске инспекције Новог Београда имају овлашћења према Закону о одржавању стамбених зграда („Сл. гласник РС”, бр.: 44/95, да својим решењем натерају одговорна лица, тј. Градско стамбено предузеће, да одржавају стамбене зграде где првенство имају лифтови, равни кровови и фасаде, што се и плаћа уплатама Инфостана. На ова питања српски радикали очекују одговоре од Општине Нови Београд, њених стручних служби, као и то шта све Општина предузима како би се проблеми грађана решили бар у основним потребама: одржавање стамбених зграда, градски превоз, снабдевање воде, и грејање стана, јер грађани за све то плаћају, а услуга је никаква. То је главни узрок грађанске непослушности и неплаћању струје, „кирије” и осталог. Прво питање одборника Бранка Ковачевића односило се на укидање аутобуске линије „76”, тако да су делови Београда и Земун остали без градске везе са Домом пензионера и КБЦ „Бежанијска коса”. Зато је Ковачевић тражио да Општина под хитно затражи од Градског секретаријата за саобраћај и ГСП Нови Београд увођење аутобуске линије 76 по старој траси, где би се обезбедила веза са Домом пензионера и КБЦ Бежанијска коса. Ако ово питање није у стању да реши Град и Скупштина Нови Београд, Српска радикална странка ће предложити грађанима да се референдумом изјасне, да се на овој линији uvede приватни превоз.

О Закону локалне самоуправе

Ковачевић је интересовало да ли Општина Нови Београд ради усклађивање докумената у складу са новим Законом о локалној самоуправи („Сл. гласник РС”, број 49/99), ко га ради и када ће расправа бити на Општинској скупштини.

Затим је за говорницу изашао одборник СРС Гојко Мркаљ, кога је интересовало, зашто у насељу Др Ивана Рибара где у се људи уселили још пре годину дана, нема контејнера (од броја 50-72). Потом је одборник Мркаљ рекао да у Булевару Арсенија Чарнојевића, од броја 33 до 59, постоји једно место где је основан Савет за гараже. Овом одборнику није јасно какву улогу

има тај необичан савет, и да ли је негде већ постојао сличан савет. Ту се налази око 260 гаражних места, која се наплаћују. Гојко Мркаљ тражи од надлежних органа да испитају ко то наплаћује и зашто, коме иду те паре, јер су људи већ једном платили то своје гаражно место. Потом је Мркаљ тражио од надлежних органа у Општини да му одговоре, шта је са пијацом у Месној заједници „Козара”. Одмах му је одговорено да је материјал у припремној документацији.

Драгиша Милошевић, одборник Социјалистичке партије Србије је рекао, да је један од великих проблема у Новом Београду паркирање аутомобила на зеленим површинама, унутар центара месних заједница, возња обалотврдом и другим површинама, које нису намењене за возњу. Такође је присутно и велико скрнављење саобраћајних знакова.

О осталим проблемима Новобеограђана

Одборник СРС Милутин Благојевић поставио је питање које се односи на семафор у улици Недељка Гвозденовића и Љубинке Бобић, који је заклоњен, не виде га пешаци ни возачи. Благојевић је рекао да се у улици Генерала Михаила Недељковића (око броја 134) гради бесправни објекат на делу паркинга и тротоара и тражио објашњење, као и да се спречи нелегална градња објеката на зеленој површини у улици Партизанске авијације и Мајора Бранка Вукосављевића. Такође, тражио је од надлежних да сниме и дају појединачно објашњење, о надградњама на зградама у улици Љубинке Бобић од броја 8-26 и Исмета Мујезиновића од 7-21. Благојевића је интересовало ко је извођач радова комплекса зграда између улице Моше Марјановића и Партизанске авијације, јер на градилишту није означен, и која је намена те градње, и да ли има потребну документацију за градњу. Овај одборник Српске радикалне странке тражио је и да се објасни како је преиначена одлука савета Месне заједнице „Бежанијска коса” (седница од 20. 11. 1998. године) да се пијаца изгради између улица Драгише Брашована и Партизанске авијације, јер је пременштена на локацију друге месне заједнице (код Пекабете) и да ли Општина Нови Београд може да располаже овим земљиштем које је имовина Републике Србије.

Пошто је цео дневни ред био исцрпен, завршена је и ова, дванаеста седница Скупштине општине Нови Београд.

Татјана Олујић

ТРИНАЕСТА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ НОВИ БЕОГРАД УСВОЈЕН БУЏЕТ ЗА 2000.

Буџет за 2000. годину у Скупштини Општине Нови Београд није довољан, требало би да буде већи, али градска власт је тако одредила, јер толико и брине о новобеограђанима

Одборник Српске радикалне странке у Скупштини Општине Нови Београд Радивоје Пејчић: „Због бескрајне похлепе међу градским моћницима испаштају све Општине у Београду и грађани овог града”

Скупштина општине Нови Београд, 30. децембар, у 14 часова, тринаесту седницу отворио је председник Чедомир Ждрња. Седници је присуствовало 30 одборника, тако да је Скупштина могла пуноважно да одлучује. Седници су присуствовали и начелници одељења служби. Одмах е прешло на усвајање записника са 12. скупштинског заседања. Одборници су били готово незаинтересовани, нису имали никаквих примедби и механички су дизали руке. Једино је одборничка група Српске радикалне странке била заинтересована за дневни ред који се нашао пред одборницима. Захваљујући српским радикалима, ова Седница није била рутински одржана, и окончана за непуних пет минута.

Средства намењена хуманитарним активностима

У наставку седнице Скупштина је прешла на утврђивање и усвајање дневног реда који се састојао од четири тачке. Прва тачка дневног реда била је

усвајање Предлога одлуке о буџету општине Нови Београд за 2000. годину. Пошто је претрес био отворен, први се за реч јавио Зоран Ранковић, шеф одборничке групе Социјалистичке партије Србије, који је рекао да је одборничка група Социјалистичке партије Србије, који је рекао да је одборничка група Социјалистичке партије Србије разматрала одлуку о буџету Општине Нови Београд за 2000. годину, и да су за то, да се та одлука усвоји. Такође, истакао је овај одборник како и социјалисти сматрају да су средства намењена за хуманитарне активности мала и да би требало да се повећају, јер ни издалека, не одговарају потребама организације Црвеног крста.

На речи Зорана Ранковића надовео се Бранко Ковачевић, шеф одборничке групе Српске радикалне странке:

„Уз поштовање, подржао бих овај захтев колеге из Социјалистичке партије Србије. Средства из буџета би требало преусмерити на рад хуманитар-

них организација, јер ће наступајућа година у сваком погледу бити тешка и напорна. Овом приликом бих се осврнуо и на ретардирану и хендикепирану децу за коју је издвојено врло мало средстава. Такође замолио бих да се у Општини нађе нека празна просторија и да ту стационирамо ту децу. Кад то будемо урадили, Српска радикална странка ће изаћи пред ову Скупштину са комплетним предлогом”. Потом се за реч јавио Радивоје Пејчић, одборник Српске радикалне странке.

„Даме и господа, нећу вам одузети много времена, јер је по мени излишно дискутовати о буџету за 2000. годину, када знамо да буџет не зависи од нас самих, нити од одборника који седе овде, то је нешто што нам се као милостиња додељује од Градске владе, коју чине чланови Српског покрета обнове.

Без се-пе-ов-ца – одборника Новог Београда

То је недовољно за било какве активности, једва да се покривају основни материјални трошкови и плате запослених у Општини Нови Београд. Хтео бих да констатујем, да управо они одборници, који нам држе приче на градском нивоу, они који одлучују о судбини рада ове Скупштине и животу грађана Новог Београда, нису данас присутни. Колико их интересује рад ове Скупштине и бољитак живота Новобеограђана, показали су још једном и данас. Они нису нашли за сходно да дођу на ову Седницу, како би макар својим присуством дали легитимитет одлукама које ћемо донети. Једини што њих занима је лични интерес. Због бескрајне похлепе међу градским моћницима, испаштају све Општине у Београду као и грађани овог града. Због те опште грамзивости, нису способни да обављају своје задатке и обавезе. Таква немарност поткрепљена грамзивошћу одражава се на катастрофално стање у свим комуналним делатностима, чиме се тешко оштећује општи интерес грађана”, са горчином је рекао Пејчић.

Поплаве угрожавају Бежанију

У наставку седнице Чедомир Ждрња рекао је да се слаже са господином Пејчићем да су буџет скројили градски силници, како њима одговара не обазрујући се на потребе грађана, али да се ту не може ништа урадити. Од десет град-

Грађани остварују своја основна животна права и потребе посредно, преко одборника. Један од њих је Гојко Мркаљ, одборник Српске радикалне странке

ских општина. Општина Нови Београд се налази на седмом месту. Прошле године су били на осмом. „Средства су таква каква јесу и једино што нам преостаје је да то што нам је дато рационално користимо. Предлажем да Извршни одбор из текуће буџетске резерве издвоји део средстава за ретардирану и хендикепирану децу и да им се максимално помогне. Најгоре је што су нам руке везане и што не можемо ништа да урадимо. Спортско рекреативни центар II. Април, годинама пропада. Објекат који кошта 100 милиона немачких марака, може већ сутра да се сруши. Пет година водимо борбу да се тај објекат поправи, а Градска влада нам не излази у сусрет”, рекао је председник Скупштине општине Нови Београд.

Одборник Српске радикалне странке Бранко Ковачевић поново се јавио за реч: „Уз сва уважавања, за ово што је рекао господин председавајући, сматрам да поред спортског центра, који нам стварно треба и који мора да се реновира, имамо још много проблема који муче наше суграђане и које морамо да решимо. Тренутно, грађани Бежа-

није имају великих проблема са поплавама. Куће у којима људи живе пуцају. Сматрам да ипак све друго, може да чека, али тамо где вода угрожава живот људи, не може! Познато је да је Бежанија изнедрила Нови Београд и зато ови јадни људи траже да им се потхитно помогне. Нови Београд има велике ресурсе, па сходно њима може да се побрине да не зависи од Градске владе, јер наша Општина није равноправна са градским општинама у којима власт држи Српски покрет обнове.”

Затим је председавајући додао да је Ковачевић у праву и да Општина Нови Београд није равноправна са осталим Општинама у граду, али да Устав не дозвољава да се једна Општина одвоји. Потом су одборници већином гласова усвојили буџет Општине Нови Београд за 2000. годину.

Угрејати школске учионице

Друга тачка дневног реда била је Предлог за промену одлуке о организацији и раду органа Општине Нови Београд. Без расправе, одборници су

већином гласова усвојили другу тачку. И наредна тачка није натерала одборнике на расправу, тако да је Предлог закључка приступању промени одлуке о организацији и раду органа Општине Нови Београд, усвојен са једним уздржаним гласом. Четврта тачка дневног реда била је Информација о почетку рада Основних школа Новог Београда у школској 1999/2000 годину. На опште изненађење одборника, за реч се јавио Бранко Ковачевић:

„Поштовани одборници, за време бестијалне НАТО агресије на нашу земљу, ђаци нису похађали наставу. Шта нам се сада дешава? Због недостатка енергената, наша деца немају грејање по школама. Жао ми је када сваког јутра видим ту дечицу како весело хрле ка својим школама, али се већ после петнаест минута промрзли враћају кућама. Сматрам да би Скупштина општине Нови Београд требало да нађе донаторе и да се помогне школама да деца редовно похађају наставу и да имају грејање.”

Потом су одборници, са великом жељом да се што пре Седница оконча, прихватили и ову тачку дневног реда.

На самом крају седнице, присутним одборницима се обратио председник Скупштине општине Нови Београд, Чедомир Ждрња:

Пољубац срама

„Даме и господо, сви знамо колико нам је ова година била тешка и ужасна. Када нас је агресор напао, јуначки смо се бранили и одбранили. И за кратко време учинили смо чуда на обнови земље, сем оних јајара који су ушли да љубе крваву руку Медлин Олбрајт и да се клањају онима који су нас бомбама засипали.” Громогласни аплауз је на тренутак прекинуо говор председавајућег. „Захваљујем се свима на коректном држању и међусобној сарадњи, јер никада међу нама није било већих сукоба. Било је супротних мишљења, али каква би то била Скупштина где не би било корисне расправе. Око скупштинских проблема смо се увек слагали.”

Да нам у буџету за 2000. годину треба више пара, сигурно је да треба. Међутим, Градска влада је тако одлучила, и очигледно је да им није намера да брину о грађанима.

Желим свима у 2000. години мир и спокојство. Желимо сарадњу у Скупштини, да буде каква је била и ове године. Желим да будемо јединствени, и у одбрани и у обнови земље. Срећна вам Нова година и Божићни празници!!!

С обзиром да су већ сви били практично расположени, и пошто је дневни ред био исцрпљен, завршена је и ова седница Скупштине општине Нови Београд.

Татјана Олујић

Проблеми грађана Старог сајмишта

СЈАЈ И БЕДА ВЕЛЕГРАДА

Насеље Старо сајмиште налази се на ушћу двеју река, тачније на левој обали Саве, где се усамљена река спрема за сусрет и живот удвоје. Ту изнад насеља су и мостови, стари Железнички, Бранков, Газела, који повезују стари и нови део града. Велико шеталиште, парк пријатељства, за љубитеље природе најомиљенији део Новог Београда.

Ловци и риболовци, лађари били су први становници Старог сајмишта, као и људи који су кору хлеба зарађивали са друге стране реке. Локалитет Старог сајмишта, простор од старог железничког моста до Бранковог, насељавали су радници.

Тако је било некад. Данас је слика овог насеља измењена. Доста сива без изгледа да ће у скорој будућности угледати светлије дане. У радничко насеље почели су да се досељавају људи различитих струка доктори, сликари, глумци, новинари. Рат, социјална беда, економска криза у Савезној Републици Југославији допринели су промени у структури становника, Старог сајмишта.

Проблеми Старог сајмишта

Насеље се временом мењало, промене су видљиве али не и у инфраструктури. Прве куће и стара усамљена зграда израђене су давне 1938. године. Зграда је послужила окупатору као логор, у Другом светском рату где су, мучили, злостављали и убијали недужни српски народ. Кроз мрачни павиљон смрти, прошло је око сто хиљада људи из свих крајева наше земље. Тридесет година касније, тачније 1974. године, испред ове злогласне зграде подигнут је споменик палим жртвама. Сваке године, на дан Новог Београда, 11. априла, окупљају се општински функционери, рутински, јер тако захтевају њихове функције, полагају венце погинулима не осврћући се према насељу као да се боје онога што би могли да виде, зато врло брзо одлазе. Одлазе велики брижници не питајући се ко данас живи у логору и како живе остали грађани Старог сајмишта.

„Прилично атрактивну Новобеоградску локацију”, каже одборник СРС Радивоје Пејчић, „приметили су једино грађевинари који су по ободу насеља изградили прелепе хотеле: „Интерконтинентал”, хотел „Хајат”, „Генексове апартмане”, пословну зграду НИС Југопетрол-а, „Сава-центар”, окруживши тако приземне куће, остављајући их потпуно по страни, без елементарних услова за иоле нормалан живот. Разумевање за више хиљада житеља није имао нико, никада. Надлежни градски органи су Старо сајмиште помињали као пример масовне непланске градње, и само немоћно ширили руке.

Идеје, решења и олако изговорена обећања о стварању новог насеља мењала су се у зависности од речитости оних који су у том тренутку били одговорни. Градски оци, нису желели да се озбиљно позабаве проблемима насеља „Старо сајмиште”.

Гацање по калугама

Тако је прича о изградњи олимпијског села, својевремено, била врло актуелна. Нажалост, летње олимпијске игре 1992. године, одиграле су се у Барселони, а не у Београду, у олимпијском селу Старо сајмиште. Још један срушени сан становника овог насеља да ће захваљујући Олимпијади добити основне услове за живот.

Прича градских очева да ће изградити стаклени пешачки мост пробудила је интересовање код Београђана, а посебно код људи Старог сајмишта. Мислили су мештани да ће много лакше и брже спизати у други део града, ако им је, већ Влада града Београда укинула градски превоз.

Не доживеше грађани светско чудо архитектуре, али зато доживеше НАТО агресију. Бомбардовање без склоности, међу мостовима који су били

мета агресора.

Преживели су, Богу хвала, житељи Старог сајмишта пролеће 1999. године, али наставили су да живе и даље у нехигијенским условима, у центру града без асфалтираних улица, свуда око њих велика депонија смећа. Насеље старије од педесет година још је без канализације.

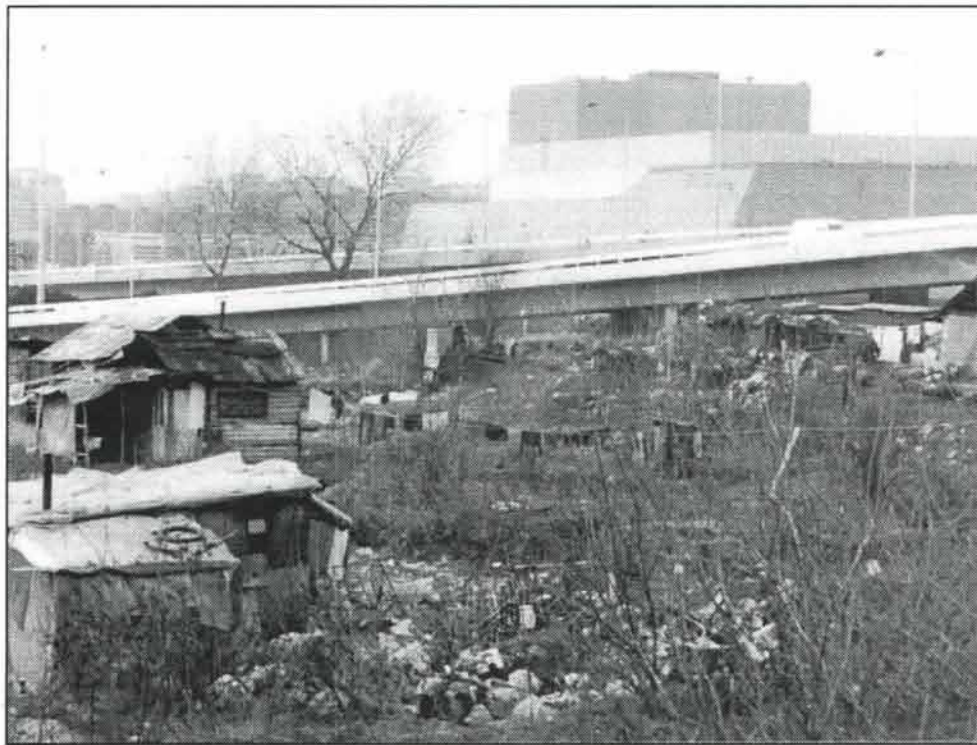
„Живим овде од 1951. године”, каже Томо Живковић. „Остарио сам у води и влаги. Без канализације, уз септичку јаму, због које увек бринем да ли ће се излити. Годинама сам гацао по калугама и надао се да ће једног дана блату доћи крај. У тој „нади” сам остарио, а канализациони одвод и асфалт нисам дочекао.

Сада ме брине електрична енергија. Због слабог напона струје, по кућама, све чешће се кваре електрични уређаји. Њихова поправка је много скупа. Некада нисмо имали тих проблема, јер је тада Старо сајмиште имало много мање становника”.

У причу се убацила Божана Пешански следећим речима: „Кућу сам наследила од мојих родитеља. Отац је говорио како је 1940. године Старо сајмиште чинило свега неколико кућа и јед-

Одборник Српске радикалне странке, Радивоје Пејчић, залаже се да се основни услови живота у насељу Старо сајмиште што пре побољшају

У насељу Старо сјмиште, контејнери губе смисао, а њихову функцију преузима улицу

на зграда, а око њих су били пашњаци. Временом се број досељеника и кућа повећавао. Насеље је постало бројније. Данас ту живи четири хиљаде и петсто душа. За неколико хиљада грађана нико из општине, а посебно од надлежних из градске власти није питао или дошао да види како, где, у блату и депонији живе.

Без градске линије

Поред комуналних проблема сада имамо још један, укинули су нам градски превоз. Аутобус са бројем шездесет већ дуже време не вози путнике из овог насеља. Превозио нас је до Зеленог венца до Топлане, блока седамдесет. Запослени и деца из Старог сјмиштва сада много времена проводе у путу од посла, школе, факултета...

Нећу да вам причам како је кад дође јесен, а са њом и кише, јер бих могло да употребим неку тешку реч. Улице „красе“ дотрајали асфалт, велике рупе, а нигде тротоара. Киша пљушти, а вода се излива из свих рупа. Баре пречника око десет метара треба прећи, при том, се не уквасити, акробатско умеће грађана тада долази до изражаја“, подвучи Божана Пешански.

Божа Дмитровић, овој причи додаје и свој прилог: „Распадом бивше Југославије у наш град доселило се много избеглица. Насеље Старо сјмиште примило је неке од њих, углавном Роме. Шта ће људи, оставили своје, побегли, и морају негде да живе. Саградили су, ако то уопште може да се назове градњом, кућице од дасака, картона и

лако запаљивог материјала, како им је дозвољавао цеп. Надлежни из Градске скупштине нису омогућили инфраструктурне прикључке становницима новоизграђеног ромског насеља. Онда их је мука натерала на „дивље“ прикључе на постојећи водовод и електричну мрежу.

Улице трпе све

Нови становници поред својих објеката немају септичких јама, па отпадне воде и фекалије слободно пливају улицама, а могу да буду извор заразе за све становнике Старог сјмиштва. Смеће у нашем насељу, као да се гаји, постало је наше основно и препознатљиво обележје. Шта нам вреде контејнери, кад су препуни ђубрета и као такви губе смисао, њихову функцију преузимају улице. Улице трпе све, отпатке од воћа и поврћа, старог хлеба, љуске од јаја, празне амбалаже од млека, јогурта и још много тога. Радници градске чистоће ретко свраћају у наш карај. Кад се и појаве не покупе сво ђубре с пута, контејнере често не врате на своје место, па је мимоилажење возила у тим улицама отежано и једва изводљиво.“

„Овако немаран однос Градске владе“, тврди одборник СРС Радивоје Пејчић. „према комуналним проблемима Старог сјмиштва последњих година је постао забрињавајући. Не одазивају се надлежни на молбе и жалбе грађана, а знају да је насеље нехигијенско и да овом крају, овим људима прети зараза која може да буде ширих размера, уколико се бар једном годишње не помог-

не људима новчано и организује чишћење септичких јама. Њихово изливање угрозиће изворишта пијаће воде (рени бунара) који се налазе на реци Сави.

Има ли спаса за становнике Старог сјмиштва

Прошле године житељима Старог сјмиштва помогао је донатор. Дао је новац за чишћење септичких јама. Шта ће бити ове године? Да ли ће и ове године градски очеви остати слепи и глуви на молбе Новобеограђана? Да ли ће се у буџету Градске владе у коме учествују грађани Новог Београда, таксом од 3%, наћи нешто новца и за њихове потребе, или ће помоћ и ове године тражити са стране, од добрих људи, наших донатора. За последње три године, од када сам изабран за одборника Српске радикалне странке у Скупштини општине Нови Београд, често сам говорио о проблемима грађана Старог сјмиштва. По-

што се исти нису решавали, примедбе на рад Градске владе, упућивао сам њиховим одборницима, Драгану Обрадовићу и Милану Путниковићу. Људима који су такође одборници Скупштине општине Нови Београд.

Драгану Обрадовићу директору „Градске чистоће“ у виду одборничких питања указивао сам на велику депонију смећа, лоцирану испод моста „Газела“. На „ругло Новог Београда“, градски челници су реаговали, тако што су у почетку обећавали чишћење кабастрог смећа и олупина од аутомобила у том делу Старог сјмиштва. Међутим, како је време пролазило надлежни су све чешиће говорили да немају пара. А, где су им паре? У чијим џеповима завршавају паре од таксе?

Предстоје локални избори, изборни пројекти траже много више пажње и новца, од увођења канализације, чишћења септичких јама, чишћења града. Како ли ће се-ле-овци овога пута преварити Београђане да гласају за њих, јер су се показали неспособним и грабљивим домаћинима Београда?“

Пролеће стиже, а са њим и кише. Шта ће бити са становницима Старог сјмиштва? Хоће ли због небриге Градске владе, до својих кућа долазити чамцима, борећи се са отпацима из контејнера? Да ли ћемо, како би се заштитили од епидемијалне заразе која евидентно прети, сви морати да носимо заштитно одело? Ко ће дати прави одговор на постављена питања, али да то не буду само празна обећања, којима нас дуго кљукају они из „града“?

Гордана Селан

Муке житеља самачког хотела у Отона Жупанчича у Новом Београду

УМЕЋЕ ПРЕЖИВЉАВАЊА

За триста породица које живе у самачком хотелу, ванредно стање почиње са сваком обилнијом кишом, јер су плоче на крову попуцале и пропуштају воду са свих страна. Донедавно нису имали ни грејање. Градска влада се не обазире на њихове проблеме. Зато је спас затражен од српских радикала.

Ово је прича о једном самачком хотелу и његовим напаћеним душама, у строгом центру Новог Београда у улици Отона Жупанчича број 21, која подсећа на слике из неког прошлог века. Просто је невероватно да ће неки људи, и то у метрополи, ући у нови миленијум свакодневно борећи се са водом, влагом и хладноћом. Ово једноставно здање је изграђено давне 1965. године. Првобитно је требало да буде хотел, међутим, пошто није било довољно средстава да се изградња овог хотела приведи крају, ондашњи градитељи су се обратили радним организацијама да финансијски учествују у изградњи и на тај начин су радне организације стекле право на самачке лежајеве за своје раднике. Ова зграда је очито била замисљена као објекат не дужег века трајања од четврт столећа.

Самачки хотел царство глодара

Некада су овде становали угледни људи, професори, врхунски спортисти попут Драгана Кићановића. Хранили су се у ресторану, који се налазио на врху зграде. У ондашње време то је био један од најбољих ресторана у Београду. Данас од тог ресторана није остало ништа. Једино на основу чега се може закључити да је ту некада постојао угледни ресторан су контуре шанка који је одолео зубу времена. Нико никада ову зграду није поправљао, нити је одржавао. Тако растрошена, почела је да прокишњава, загушења канализације су естала, подрумске просторије су пуне смећа, влаге и воде и царство за глодаре најразличитијих врста. Овде се претежно насељавају људи с малим материјалним приманима. Мука их је натерала да дођу и живе у овом суморном хотелу. Недаће ових људи су огромне, и оно што годинама преживљавају нема цену.

За триста породица које живе у својим натошљеним гарсоњерама, собама, ванредно стање почиње са сваком обилнијом кишом која претвори овај хотел у језеро. Не помажу ни шерпе, ни лонци, ни најлони, јер за воду нема препрека. Киша им стално загорчава живот, јер су плоче на крову попуцале и пропуштају воду, која улази у собе ових јадних људи. Житељима овог хотела из кога се недалеко шири „миоми-

рис” влаге и мемле, дозлогрдило је мољакање код градских власти за помоћ, и када је, што би рекли, дара превршила меру, решили су да помоћ затраже од српских радикала, који су одмах прешли с речи на дела. Месни одор Српске радикалне странке Нови Београд „Јован Дучић”, на челу са председником Пером Станковићем, неколико пута је покретао петиције да се изврши санација равног крова, да се поправе цеви за грејање и да се постави расвета око ове зграде. Српски радикали у Новом Београду желе да реше све проблеме ових напаћених људи, којима све то загорчава свакодневни живот.

Немогући услови живљења

Зато смо једног хладног децембарског дана, заједно са председником Месног одбора „Јован Дучић, Пером Станковићем, обишли овај хотел, где смо се детаљно информисали о свим

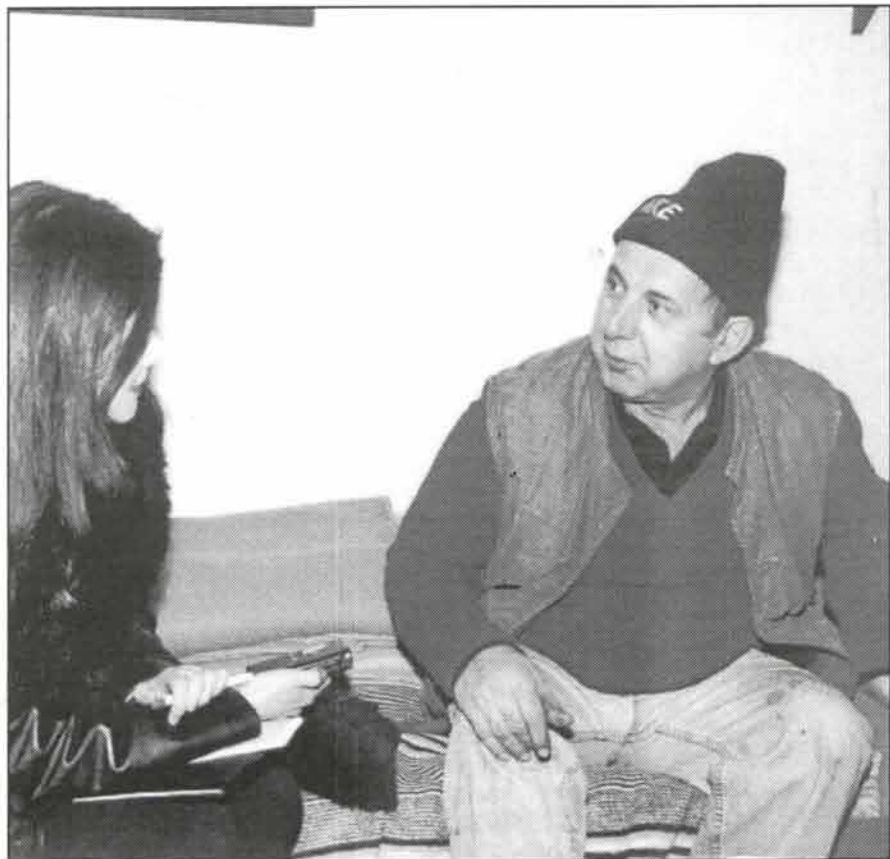
недаћама које муче житеље овог направљеног хотела. На улазу нас је срдечно дочекао домар ове зграде Ђуро Кнежевић, који у овом хотелу живи петнаест година. Гарсоњеру је добио у закуп од Фабрике одливака и модела у којој и дан-данас ради, иако је Фабрика у стечају, тако да месецима не прима плату.

„Зграда је у очајном стању”, рекао нам је домар. „Живимо овде у немогућим условима. Вода нам цури са свих страна. Никога не интересује шта се овде дешава. Као да смо ми криви што смо се нашли у оваквој ситуацији.” Изгледа да је једино овом ревносном домару стало да ствари крену боље у овом рунираном самачком хотелу.

Због дотрајалих цеви, донедавно, 150 гарсоњера није имало грејања. Наиме, цеви које су ишле кроз земљу, имале су слабу изолацију и биле су избушене са свих страна, тако да су изгледале као решето, и због тога су пропуштале

За породице које живе у натошљеним гарсоњерама, ванредно стање почиње са сваком озбиљнијом кишом

Буро Кнежевић: „Једино се српски радикали труде да нам помогну, али се градски силници на то не обазире, беда народа није њихова брига”

воду. Заправо, вода без притиска није могла да дође до виших делова зграде, јер су цеви биле пробушене. Данима и ноћима је домар Буро извлачио воду са три трофазне пумпе из подрума и атомског склоништа. Заједно са својим комшијама, домар Буро је више од десет пута ишао у Месну заједницу „Париске комуне” да тражи помоћ, али они нису реаговали на њихове апеле, као ни Градска влада.

Зато је Скупштина станара овог хотела, објавила јавни конкурс и тражили су ко ће да изврши санацију равног крова и да замени дотрајале грејне цеви. Грађевинско предузеће GEMAX је дало најбољу понуду и Скупштина станара је склопила уговор са овом фирмом. Међутим, GEMAX је скоро годину дана чекао да добије од Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београд, грађевинску дозволу за санацију равног крова. Недавно је GEMAX променио све грејне цеви, тако да су станари после дужег времена решили један велики проблем. Да је GEMAX добио од Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу употребну дозволу на време, санација равног крова би била завршена до почетка ове зиме и муке ових људи би биле окончане. Пошто, до тога није дошло, овим јадним људима не преостаје ништа друго, него да и даље воде рат са водом која се сли-

ва низ плафоне и зидове после сваке кише. Зато се у свакој соби могу видети разнобојне коффе повешане о плафон, и оне сведоче о суморној судбини ових нападених људи.

Мемла изазива астму

Овом суморном амбијенту, једини шарм и драж дају деца, која овде живе у немогућим условима. Приликом посете, наишли смо на једну гарсоњеру у којој живи жена са двоје деце. Девојчица је имала петнаест месеци, а дечак четири године. Изненађени посетом, шћућурили су се на кревету и гледали нас радознано. Влага је подмукло избјегала са свих страна. „Ово је брука и срамота”, дрхтавим гласом нам је рекла ова сићушна женица. „Бојим се за своју децу, јер ова мемла и бућ изазивају астму. Људи су овде стално болесни, што због влаге, а што због хладноће.” Сузе у очима ове брижне мајке, говориле су више од ма каквих речи. На речи Наде Мачић надовезао се Милета Чивијаш, један од најстаријих станара. „Ова агонија траје већ годинама. Када падне киша морамо да носимо кишобране и чизме кад пролазимо кроз ходнике хотела. Од воде и влаге почело је све да трули и да се распада. Луче сам мајстору за поправку пукотина дао 500 динара, а плата ми је 600 динара.”

„Очигледно је да нико одавно нема обавезу да одржава ову зграду. Жељно ишчекујемо да се санира кров, јер нико није вољан да улаже у ове гарсоњере. Чинили смо то само у крајњој нужди”, рекао нам је огорчени станар овог хотела Никола Станимировић.

Велики проблем је и са постојећим кишним и уличним колекторима, који су у систему „Београдског водовода и канализације”. Наиме, мрежа је стара и по неколико деценија и веома слабо функционише, и услед малог пречника при већем приливу кише, долази до загушења и изливања. То је још један тежак проблем који посматрано са комуналног, здравственог, еколошког или било ког другог аспекта, спада у најуже приоритете решавања. После сваке кише, готово цела улица Отона Жупанчића је поплављена, као и атомско склониште у самачком хотелу, које је једино у овом крају, јер су плоче армиране и бетонске, дебљине 90 цм. Некада је ово склониште имало кревете, акумулаторе, средства за прву помоћ, санитариије...

У склоништу вода

И кад су се, 24. марта ове године, над нашим небом појавиле летелице смрти НАТО зликоваца, људи нису имали где да се склоне. Зато су председник Месног одбора Српске радикалне странке „Јован Дучић” Перо Станковић и домар самачког хотела Буро Кнежевић, даноноћно пумпама извлачили воду из склоништа. Чак и кад су извукли воду, људи, жене, а нарочито деца, нису могли дуго да остану у склоништу због влаге.

Годинама овај хотел нема улично осветљење, тако да су постали одличан полигон за лопове који шетају око зграде и чекају прилику да нешто украду. Станари су тражили од Месне заједнице „Париска комуна” да пошаље људе да поправе светилке, али они као по обичају нису реаговали.

„Једино се српски радикали својски труде да нам помогну. Међутим, шта то вреди кад се градски силници на то не обазире. Беда народа није њихова брига. Њих то уопште не занима”, рекао је домар Буро.

Чињеница је да је овај хотел постао опасан за живљење, и да му се мора помоћи, јер људи у овом хотелу живе у кошмару, а о правом животу могу само да сањају. Српска радикална странка је једино до сада показала да њима сваки грађанин, и онај „најсиромашнији” вреди и да је прошло време повлашћене елите.

Татјана Олујић

АКЦИЈА МЕРЕЊА КРВНОГ ПРИТИСКА И САВЕТА ЛЕКАРА

Чланови месног одбора „Хајдук Вељко“ организовали су, крајем октобра акцију „Мерење притиска и савети лекара“. Акција се наставила и следећих месеци, тачније сваке друге среде од 18-19 часова, у просторијама СРС „Хајдук Вељко“. Можете доћи на бесплатан лекарски преглед и савете.

У просторији „Хајдук Вељка“ била је гужва. Необичном улепшаном изгледу месног одбора допринеле су слике галеристикиње која је у НАТО агресији остала без изложбеног простора. Портрети, иконе, мртва природа нису успеле да изазову толику пажњу грађана колико је то успела акција „Мерење притиска и савети лекара“.

Погледи људи били су усмерени ка докторки Љиљани Вучетић и њеној колегиници докторки Нади Предић. Седеле су за великим столом, одговарале на питања грађана, наизменично мериле притисак и давале савете људима како да се понашају, уколико је притисак већи или мањи од нормале.

Тако је:

Василију Краљу, пензионеру, лекарка рекла да има нормалан притисак, али да су откуцаји срца неуједначени и да изискују детаљни кардиолошки преглед. Василије Краљ је једно време ћутао, а онда рекао: „Изненађен сам докторкином изјавом. До вечерас нисам знао да имам аритмије срца. Зато сматрам да оваквих акција треба да има више, где би што више грађана било у прилици да провери своје здравствено стање“.

Босиљки Филиповић, пензионерки, докторка је рекла да има висок притисак и да треба да настави са узимањем лекова за избацивање течности из организма. Босиљка Филиповић била је задовољна прегледом јер, како каже, „овакав третман у дому здравља нисам имала. Нисам могла да мерим притисак два пута као овде, пре и после попијеног лека, како би установила да ли ми терапија „ласекс“ лекова у потпуности одговара“.

Миљки Туцовићу, пензионеру, докторка је констатовала нормалан притисак, али је приметила да због дијабетеса мора строго да води рачуна о исхрани. Миљкија Туцовић је казао да је обављени разговор са докторком био од великог значаја, „јер за поједине намирнице нисам знао да могу да се користе у исхрани дијабетичара“.

Савет за здравствену заштиту

Већина грађана, иако упозната историјом своје болести, била је задовољна докторкином брижљиво-

шћу и спремношћу да саслуша здравствене проблеме о којима мало ко жели и има времена да разговара.

Љиљана Вучетић пренела је своје знање и искуство грађанима који су имали или осећали телесне проблеме. „Тб су углавном стари и изнемогли људи, који због година, мало снаге, нису у могућности да посећују домове здравља и у њима чекају ред да би неко од медицинског особља на

Љиљана Вучетић.

Поред многобројних обавеза докторка се прихватила још једне, да као председник савета за здравствену заштиту при Општинском одбору Српске радикалне странке на Новом Београду, оформи савет. Савет треба да има најмање четири члана. Рад те организације сводио би се на посете, и збрињавање болесних и старих људи. Детаљније податке о стамбеном, по-

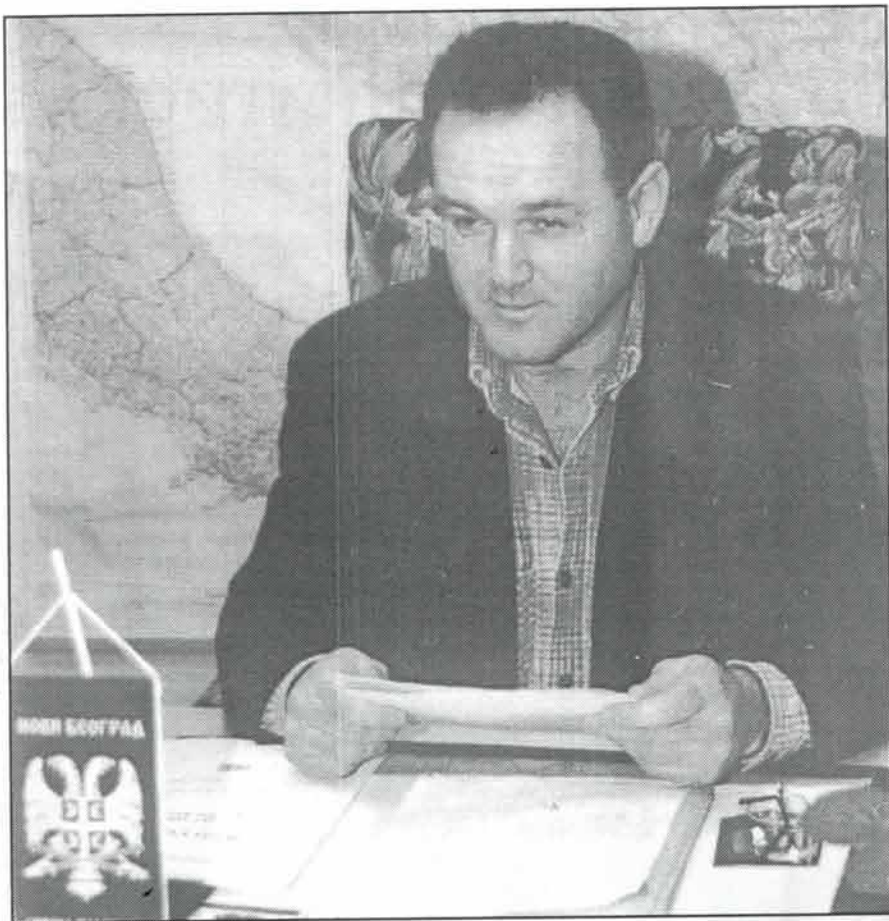

Да докторкин изостанак грађани не осете, побринули су се чланови Месног одбора „Хајдук Вељко“. Акцију мерења притиска обавила је Јованка Пршо

брзину измерио притисак и констатовао дијагнозу коју већ знају.

Жао ми је што акција „Мерење притиска и савети лекара“ није могла да се реализује раније. Претходило је бомбардовање наше земље, а онда дошло лето. Сезона летњих одмора, када су многи грађани отпутовали ван Београда, тако да је реализација ове акције почела јесенас“, рекла је

родичном стању пацијента савет би добио од дома здравља, од патронажне сестре која је задужена за социјално-васпитни рад те установе. „Желим да савет почне са радом што пре, јер спадам у оне људе који воле да помажу грађанима. Зато сам постала члан Српске радикалне странке. Они су грађанима Земуна омогућили лакши и лепши живот. Драго

**Потпредседник месног одбора „Хајдук Вељко” Љубинко Колић:
Српска радикална странка Нови Београд, брине о својим суграђанима**

ми је, јер сам емотивно везана за тај град, ту сам се родила и провела младост.

Сада живим и радим у Новом Београду.

Волела бих да овај сиви крај Београда постане бео, и да грађани добију власт која ће, као што мој позив налаже, на свој начин помагати и бити у служби грађана”, рекла је Љиљана Вучетић, и наставила: „Српска радикална странка је увек помагала народу. Радикали су то доказали, организовањем многобројних акција, међу њима је сада и „Мерење притиска и савети лекара” акција месног одбора „Хајдук Вељко”.

У блиској будућности, уз помоћ председника Општинског одбора Српске радикалне странке Божицара Вучуровића, набавићемо лекове и на тај начин помоћи болесним особама, које немају новца да купе потребан лек”, казао је потпредседник месног одбора Љубинко Колић.

Председник Војислав Михајловић говорио је „за сада радимо на томе да се акција прочује. Уредили смо и излели пропагандни материјал на улазним вратима зграда, али је преко ноћи био исцепан.

Зато смо одлучили да се ова акција продужи. Мерење притиска и саве-

ти лекара одржаваће се сваке друге среде, по сат времена, пре састанка месног одбора.

Чланови „Хајдук Вељка” навикли су да у остваривању жеља и идеја везаних за месни одор увек буду упорни и стрпљиви. Радиле смо много и често објашњавали станарима зграде, ко је Српска радикална странка и за шта се она бори.

Месни одбор „Хајдук Вељко” све бољи

На почетку нас је било четворо. Подршку смо добијали од малог броја људи. Седиште Општинског одбора Југословенске левице налазило се као и сада у улазу до нашег месног одбора, а зид нас само дели од просторије ратних војних инвалида.

За месни одбор „Хајдук Вељко” није било места међу комшијама све док се као одборник Српске радикалне странке нисам ангажовао у Скупштини општине Нови Београд и председнику Општине објаснио проблеме које имамо са станарима зграде око просторије, која је у то време била празна и неискоришћена. После тога добили смо кључеве и почели са радом. Учлањивали људе,

одазивали се на бројне акције општинског одбора. Број чланова се временом повећавао. Застој и збуњеност код симпатизера странке напустио је када је Српска радикална странка ушла у коалицију са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском удруженом левицом и формирала владу националног јединства.

Људи су били збуњени. Већина грађана није знала зашто је дошло до коалиције са левицом, па нам је износила своје дилеме.

Српски радикали брину о народу

Ми, чланови Српске радикалне странке, нашли смо се на новом задатку и у њему учествовали сви, од људи из врха странке до људи из месних одбора. Захваљујући честим гостовањима људи из врха странке на телевизијским емисијама и у нашим новинама „Велика Србија”, успели смо да објаснимо, како је Савезна Република Југославија пре уласка у рат била у тешкој ситуацији и да је за једну земљу боље да у тим околностима има коалициону владу, састављену од патриотски опредељених политичких странака, макар оне идеолошки биле различите. Уласком у Владу националног јединства Српска радикална странка је и даље остала доследна свом програму, својој политици, желели смо само да у том историјски битном тренутку одбранимо народ, отаџбину, Косово и Метохију од великих моћника са Запада.

Народ је још једном био збуњен и долазио код нас с питањем „Шта се дешава?” – када је Влада Републике Србије донела одлуку да пензије подели у боновима којима ће пензионери моћи да плате струју. Под великим утицајем мрачне телевизије „Студио Б” народ се нашао у дилеми. Грађани нису знали да је то био једини начин да се исплате заостале пензије. Пара у државним касама није било. Дуг према пензионерима се увећавао као и дуг пензионера према држави, Електродистрибуцији. Тако је Влада Републике Србије пронашла најбоље могуће решење и поделила пензионерима бонове, за одређени временски период, држави је омогућила бржу ликвидацију старих дуговања, и бржу нормализацију у исплати пензија.

Труд Српске радикалне странке није био узалудан. У општинским одборима број учлањених грађана расте. Српска радикална странка је наставила да речима и делима показује своје квалитете, који су били и биће вредни пажње.

Гордана Селан

У посети Месном одбору Српске радикалне странке „Свети Василије Острошки”

ВЕЛИКО СРПСКО СРЦЕ

У тешким данима када су НАТО бомбе, у име такозване демократије, не бирајући циљеве, падале по српским фабрикама, мостовима и кућама, убијајући и разбијајући све српско, нису сви људи седели у склоништима или подрумима. Неки су, због својих професија, били на терену, а након завршеног посла и радног времена делили су хуманитарну помоћ. Рад новобеоградских чланова Српске радикалне странке Месног одбора „Свети Василије Острошки” управо говори у прилог да су људи, Срби, најјачи, најмоћнији и најхуманији у најтежим моментима по српство

Почетком деведесетих година политичко небо над Србијом обележено је демократским принципима и вишестраначким плурализмом. Наиме, педесет година тамновања под Брозом натерало је Србе да забораве Свето писмо, православље и православне светковине, уступало је место неким новим, а врло значајним животним путањама

Дуго су Срби били таоци сопственог, прећутног одрицања од вере и српске традиције. Заборавили су Немањине и прву српску државу. Срећом, та грозна и мрачна времена су прошла. Српско национално биће пробуђено је.

Почетком деведесетих година, уласком вишестраначког плурализма у нашу земљу Србе је раздрмала, и подсетила на српско порекло Српска радикална странка и њен харизматични лидер др Војислав Шешељ.

Част и мудрост карактерна особина нашег народа

Појава Српских радикала на политичкој сцени, многим „тамничарима”, данашњим такозваним југонасталичарима, засметала је у провођењу својих даљих намера. Зато су покушали разним начинима и путевима да је омаловаже и дискредитују. Међутим, Срби који су годинама гушили у себи национални идентитет као да су схватили да постоји политичка партија која уважава сваки национални идентитет, али не заборавља ни свој. У тим тешким данима српски радикали били су весници тек пробуђеног патриотизма и националне свести. Програм Српске радикалне странке био је нешто попут водича свим људима који су тежили позитивним променама како у политичком, тако и у друштвеном животу.

Данас је Српска радикална странка владајућа политичка партија, а прошло је десет година од њеног формирања. Српска радикална странка функционише као организам саткан из ситнијих, али значајних и виталних делова организма. То су месни одбори. Месни одбори, односно њихови чланови, програм Српске радикалне странке разли-

читим путевима и начинима саопштавају понеким скептичним грађанима. Управо је зато велики значај рада месних одбора на теренима Србије.

„Свети Василије Острошки”

Свакако, један од значајнијих месних одбора Српске радикалне странке који функционише у оквиру Општинског одбора Нови Београд је „Свети Василије Острошки”.

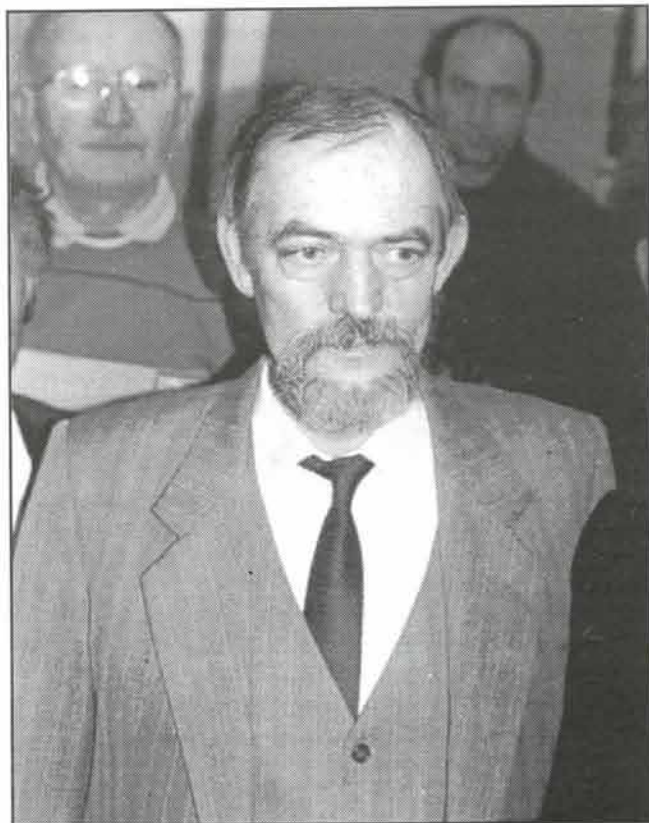
Председник месног одбора „Свети Василије Острошки” је Василије Ристић. У раду на терену овог месног одбора Ратку Ристићу много су помогли Влада Рајковић, потпредседник „Пера Жебељан и Бранко Шаkota као и Радмила Слишковић и благајник Ведран Малићевић. Једна од првих новина коју су ови вредни људи урадили било је и давање имена месном одбору. Како се у близини њиховог месног одбора градила црква „Свети Василије Острошки”, у договору са парохом цркве, одлучили су да име свом месном одбору надену баш по овом светцу. Касније су на поклон добили и икону Светог Василија. Отада овај месни одбор сваке године слави 12. мај као свој имендан.

Од формирања до данас, овај одбор ради по савести својих чланова, а савест у данашње време је мотив који води у победе. Савест је мотив који води у хуманост. А хуманост је радост и благодост. Помоћи онима којима је помоћ

неопходна, у било ком погледу, велика је ствар. То је предност људи великог срца. То је снага дивова којом располажу ови људи благонаклоног и доброг срца, то је снага српских радикала.

Хуманост на делу

Много пута је месни одбор „Свети Василије Острошки” помагао онима којима је то било неопходно. Тако је

Ратко Ристић, председник Месног одбора Српске радикалне странке „Свети Василије Острошки”

било и у току тромесечног бестијалног бомбардовања наше земље. Председник Општинског одбора Нови Београд, Божидар Вучуровић, обезбедио је хиљаду литара млека, хиљаду флаша киселе воде и сто килограма чоколаде. Све ово подељено је грађанима у скло-

ништима. Уз то, додатно је дељен и санитарски материјал у вредности од 10.000 динара. Донатор овог санитарског материјала, по речима председника месног одбора Ратка Ристића желео је да остане анониман. Разлог његовог донаторства било је вера у поштење и част српских радикала, јер је знао да ће сав санитарски материјал бити правилно раздељен.

Наиме, овај анонимни донатор има и лоших искустава везаних за своје донације, када је санитарски материјал завршавао на тезгама београдских пијаца. Тада је одлучио да више не понавља грешку и сваку своју донацију да даје онима у чију се честост много пута уверио.

У току расподеле ове хуманитарне помоћи, месни одбор Српске радикалне странке „Свети Василије Острошки“ наилазио је и на проблеме у склопштима. Наиме, успаничени људи питали су све оно што им нико из цивилне заштите није објаснио. И ту су српски радикали имали стрпљења и разумевања. Храбрили су уплашене и говорили да је отаџбина једна, да се она не може продати и заменити а агресорска снага исувише слаба у односу на нашу љубав према отаџбини.

Такође су активисти месног одбора „Свети Василије Острошки“ штампали упутства за понашање у склопштима и делили грађанима. У њима је писало и следеће: ако становници овог насеља имају неке примедбе везане за школу, пијаце, грејање и телефон, нека примедбе донесу у месни одбор „Свети Василије Острошки“.

Српски радикали би Новом Београду оденули ново и лепше рухо

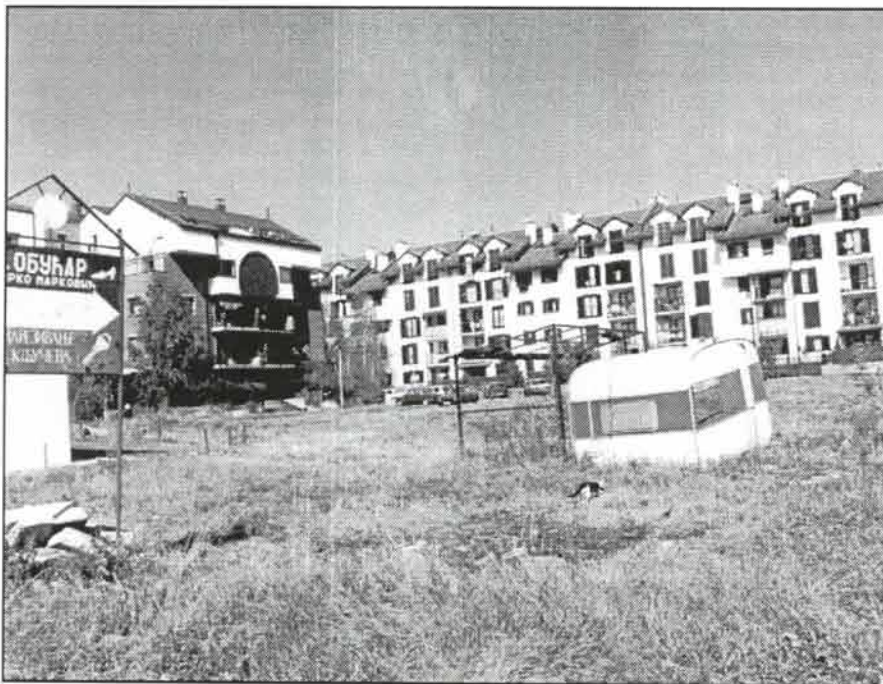
Агресија на нашу земљу и даље траје

Агресорски дани су иза нас, али Запад и даље преко својих послушника покушава, на различите начине да дезоријентише Србе. Међутим, Срби су схватили све перфидне игре Запада и не подржавају прозападне шпијуне на српској политичкој сцени. Њима је одзвонило оног тренутка кад су побегли из своје земље од „демократских бомби“ у „пријатељске земље“ оних који су бомбардовали нашу земљу. И у овим данашњим, по Србе, још увек тешким данима, месни одбор „Свети Василије

Острошки“ и даље ради пуном снагом. Уз сигурну руку Ратка Ристића ови људи и даље улажу велике напоре како би створили могућност да макар мало олакшају живот људима са овог простора. Један од њихових већих успеха односи се на отварање пијаце. Наиме, српски радикали писали су петицију са захтевом да се што пре у овом делу Бежанијске косе отвори пијаца. Међутим, неки нису имали слуха, али Ратко и његови пријатељи не одустају. Такође, овај месни одбор се значајно активирао око изградње школе. Нажалост, ни по овом питању није много учињено, јер неки, надлежни то коче. Тренутно овај месни одбор има и значајну улогу у акцији увођења кабловске телевизије. Наиме, неки чланови овог месног одбора сматрали су да Бежанијска коса по својој величини и структури може и треба да уведе кабловску телевизију. Вођен је и разговор са извођачем, али и са грађанима којима је објашњено да би месечно плаћали програм ове телевизије врло мало. Сагласност је постигнута али не до краја, предстоји договор на нивоу месних заједница. Састанак на којем би се дефинитивно донела одлука о раду те кабловске телевизије још увек није одржан.

Снага Српске радикалне странке по броју чланова из дана у дан све је већа и већа. Месни одбори постају све одговорнији и све озбиљнији, јер су схватили да се будућност свих нас налази управо у позитивним променама, а те промене доносе српски радикали. Зато никога не треба да чуди воља и истрајност ових људи који сваки дан користе да ураде нешто позитивно на терену. „Свети Василије Острошки“ је одбор чије право време тек долази, и по, свој прилици, трајаће дуго.

Гордана Селан

Они се залажу, по захтеву становника Бежанијске Косе, за кабловску телевизију

САВЕСНО И ПОШТЕНО

Председник месног одбора Бежанија, Бранко Ковачевић сваки тренутак свог слободног времена проводи са грађанима у решавању проблема њихових насеља. Својом искреношћу, радом и дисциплином, придобио је наклоност многих грађана Бежаније. Они су изабрали Бранка да штити њихова права и интересе у Скупштини општине Нови Београд.

Бранко Ковачевић је рођен у Инђији, у Бежанију се доселио 1965. године. Од тада није мењао место боравка, јер је ту пронашао други део себе. Оженио се и добио сина у 23 години. Институт Михајло Пупин[®] постао је други дом, у ком је Бранко проводио и проводи већи део дана, савесно и поштено.

Новобеограђани га воле и поштују

Никад није био „дрвени“ иако је време његове младости обележио Савез комуниста, као главна и једина партија политичке сцене Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Интересовања за политику јавило се код Бранка Ковачевића после читања програма Српске радикалне странке. Било је то 1993. године. Тада је званично и постао члан Српске радикалне странке.

Предан и посвећен новом послу, врло брзо је постао председник месног одбора Бежанија.

Својом стрпљивошћу, темељношћу, радом и поштењем придобио је наклоност многих људи.

Врло брзо је постао шеф одборничке групе Српске радикалне странке у Скупштини општине Нови Београд.

- Остварујете, већ читав низ година, добар контакт са грађанима, како вам то полази за руком?

Трудим се да свој посао радим на најбољи могући начин. За успех су заслужни и људи са којим радим, који су у мојој близини. Желео сам и, што је још боље, пронашао сам сараднике, који су радни савесни и поштени. Са таквим људима није тешко радити. Дисциплина је категорија која се стиче васпитањем у најранијем детињству. Услови живота терају нас да понашање коригујемо, другим речима, несавесно, постајемо још дисциплинованији.

Дисциплина се испољава у свим сферама живота, одговорност према себи, околини и послу којим се бавимо. Што се страначког дела живота тиче, дисциплина се огледа кроз различите облике. На пример, читањем новина Српске радикалне странке, „Велике Србије“, ми се информишемо о свим страначким дешавањима, али показујемо и нашу жељу да се страначки образујемо. То је вид самодисциплине. Кроз наше новине имамо прилику да сазнамо нешто што нисмо знали.

Схватате, реч је о финесама политичког образовања. Ту своју политичку надградњу у свакодневном контакту са грађанима, још више унапређујемо.

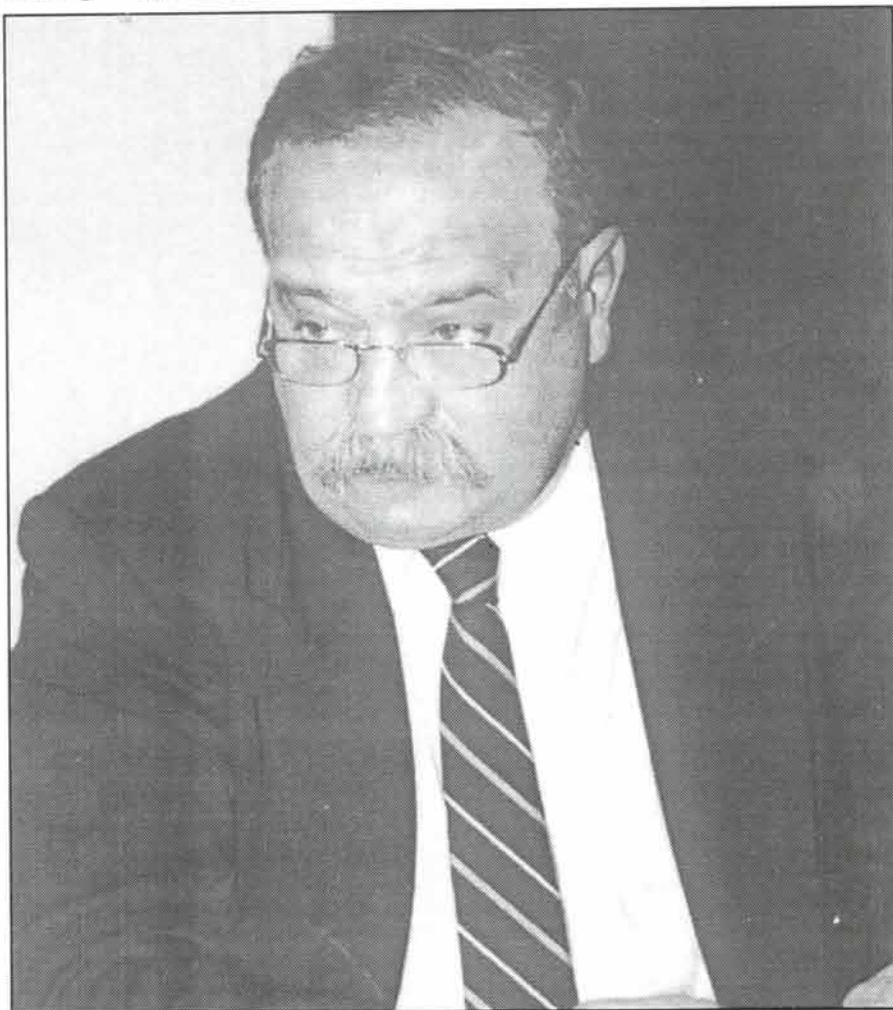
Успео сам да остварим добар контакт са грађанима, посебно са Бежанијцима. Гласали су за мене и то поверење морам да оправдам. Изградњом канализације на парној страни Војвођанске улице и топловодне мреже на Бежанијском брду, одужићу се мојим бирачима.

Увек на терену

- Проблеми око канализације и топлификације годинама се провлаче као значајна питања Новобеограђана, али завршавају на маргини заборавље-

них обавеза од стране надлежних органа?

Зато што се локална власт никада није озбиљно позабавила тим питањима. Као шеф одборничке групе Српске радикалне странке, покренуо сам ова и многа друга питања у Скупштини општине Нови Београд. Сазнавши да на парној страни Војвођанске улице неће бити канализационих радова, због предвиђеног рушења кућа у тој улици, одборници Српске радикалне странке у Скупштини општине Нови Београд, поднели су захтев Скупштини града Београда, којим смо тражили да се измени Генерални урбанистички план, по коме се куће у Војвођанској улици неће рушити. У предузећу „Водовод и канализација“ налази се про-

Бранко Ковачевић, шеф одборничке групе Српске радикалне странке Нови Београд, свој посао ради на најбољи могући начин.

јектна документација за изградњу канализације у Земунској, Војвођанској и Виноградској улици, значи наде има. Нада увек постоји.

Петицију за изградњу топловодне мреже, од око сто педесет потписа грађана, становника зоне „А“ проследили смо Скупштини града Београда и она је прихваћена. Проблем је што Јавно комунално предузеће „Београдске електране и грађани зоне „А“ немају толико новца да финансирају све потребне радове на топловодној мрежи. Српска радикална странка планира да организује акцију, којом ће скупити новац и тако омогућити изградњу топловодне мреже са минималним новчаним учешћем грађана Бежанијског брда.

Законом о локалној самоуправи уводи се ред

- На једној од седница Скупштине општине Нови Београд одборници Српске радикалне странке покренули су иницијативу за изградњу пијаце на Бежанијској коси, тачније на месној заједници један.

Добили смо усмено одобрење од председавајућих Скупштине општине Нови Београд за изградњу пијаце на месној заједници један. Чекали смо још да Општина проследи предмет Граду, Град упути Дирекцији за грађевинско земљиште, како би добили и писмену дозволу, „зелено светло“ за градњу. Чекање је било узалудно, јер је дозволу за изградњу пијаце добио човек са месне заједнице два.

На последњој седници, одборник Српске радикалне странке Милутин Благојевић усмено и путем „билтена“ у писаној форми, поставио је питање: „Зашто је Извршни савет Скупштине општине самоиницијативно променио одлуку о локалитету, па је месна заједница један, остала без пијачних тезги, а прва је покренула то питање?“ Одговор још нисмо добили.

Све ово дешаваће се док на снагу не ступи Закон о локалној самоуправи. Неће више бити мига и корупције Грађани који су незадовољни локалним властима имаће право, одређеним бројем потписа, а то је одређено статутом, да поднесу иницијативу Скупштини општине са захтевом за промену власти на локалном нивоу, и уколико Скупштина општине или Скупштина

града одбије народну иницијативу, дужна је да у року од деведесет дана расписује референдум и дозволи грађанима да остваре бирачко право.

Све у складу са законом о локалној самоуправи

- По Закону о локалној самоуправи месне заједнице су опет „оживеле“, а у Земуну су, од када је Српска радикална странка преузела власт, укинута?

Месне заједнице ће и даље да постоје као облик интересног организовања грађана, с тим што скупштине општине нису обавезне да образују месне заједнице. Али ако се на то одлуче, онда то морају да раде у складу са законом о локалној самоуправи.

- Одборничка група Српске радикалне странке поднела је захтев Скупштини града Београда о измени Генералног урбанистичког плана и тиме заштитила грађане Војвођанске улице. Да ли сте тражили још неке измене, повољности за житеље Бежаније?

Грађанима који живе на Лединама, Бежанијском брду, у Виноградској око Студентског града омогућено је новим регулационим планом да подижу објекте на својим плацевима.

Драго ми је што су се те повољности дешавале у 1998. години, када је Нови Београд славио педесет година свога постојања.

Грађани су доста ружних ствари доживели од тадашњег система, одузимали су им земљиште, називани су трулим богаташима. Такав однос власти, према староседеоцима Новог Београда није за похвалу, а први кадрови филма о Новом Београду заснивали су се управо на Бежанијској цркви.

То је још један од разлога моје наклоности и мог залагања, за грађане Бежаније.

Увек нађем времена за њих, било да смо на улици, одборничком дану, код куће. Људи ме зауставе, дођу, зову телефоном, жале се, износе своје проблеме.

- Људи долазе код вас доносећи вам материјале различитог садржаја, можете ли у већем броју случајева да помогнете?

Наравно да има предмета који нису за одборничку групу, али човека саслушам и кажем да дође за десет дана. Прочитам материјал још једном, уверим се да не могу да помогнем, онда потпишем и печатирам предмет, када

човек поново дође, објасним, да смо радили на његовом проблему, али да из одређених разлога предмет није решио.

Успех српских радикала је неминован

- Колико сте задовољни радом одборничке групе Српске радикалне странке?

Доста сам задовољан, али ми можемо и боље да радимо. Договор постоји међу одборницима, а то је најважније. Пред сваку седницу се договоримо ко, шта и када треба да каже за говорницом. Када се заврши седница у Скупштини општине Нови Београд грађанима поделим „Билтен“ да прочитају и увере се у истинитост наших одборничких говора. После одређеног времена грађани дођу и причају како се много тога није решило. Тада их подсетим да у Скупштини општине седи педесет одборника од којих је шест чланова Српске радикалне странке и да следећи пут обратe пажњу за кога ће гласати.

- Какве резултате очекујете на следећим изборима?

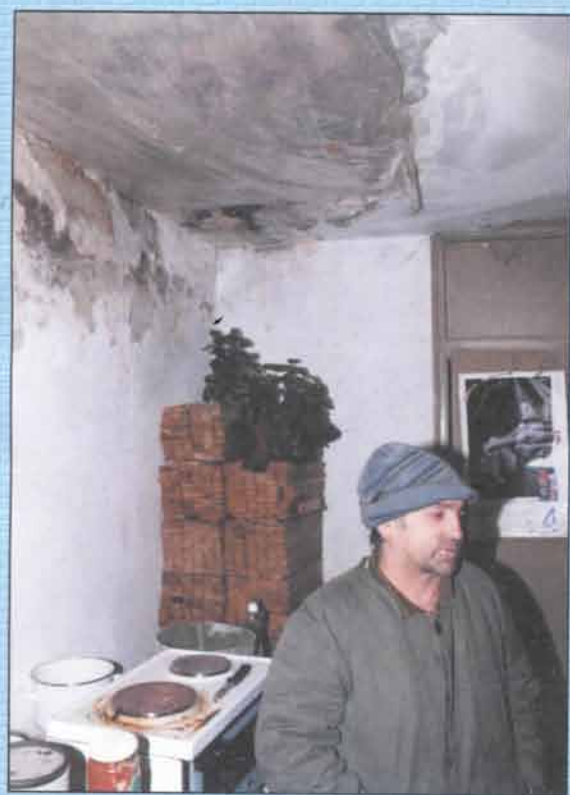
Не желим да причам унапред, али једно знам, мора много да се ради, како би резултати били задовољавајући. По броју учлањених у Српску радикалну странку, евидентно је да је странка знатно увећана, али то није чврст показатељ. Мора много да се ради на терену. Резултати које даје Извршни одбор, преко Градског до општинских одбора, прави су резултати и једини валидни показатељи за председника месног одбора. Уколико сви активисти Српске радикалне странке буду подједнако учествовали и радили на терену, наш успех ће бити неминован.

- Какве су шансе Општинског одбора Нови Београд на локалним изборима?

Ситуација у Новом Београду је много боља. Општински одбор одскочио је од осталих одбора и то се види по свим показатељима на Извршном одбору. Ради се, то је најважније. Српска радикална странка у Новом Београду има добре шансе да победи на предстојећим локалним изборима.

Гордана Селан

- Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Издање приредио: Општински одбор Нови Београд
- Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весич
- Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олуић • Технички уредник: Северин Поповић
- Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић
- Лектор: Зорица Илић
- Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Јана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић
- Секретар редакције: Љиљана Михајловић
- Штампана: „Краммер принт“ Коларчева 46, Земун

НЕМОГУЋИ УСЛОВИ ЗА ЖИВОТ

МЕСНИ ОДБОР „ХАЈДУК ВЕЉКО” УВЕК У АКЦИЈИ

